

متن پرسش

بسم الله التّور و السّلام و ضمن تبریک و آرزوی قبولی زیارت حضرت ابا عبدالله (ع) در اربعین: استاد چه سوگاتی برای ما آوردید تا مرهمی باشد برای نگرانی و اضطراب فزاینده این روزها؟! کار دارد خیلی سخت می شود! انگار آیه امانت دارد به طور کامل تأویل می شود و ما هم که انسان کامل نیستیم و زیر بار امانت داریم خورد می شویم. نمی دانم بین عافیت و آرامش خیالی بی-خیالی طی کردن بلاهای زمانه از یک طرف و تن دادن به اضطراب و پریشانی شدید ناشی از اهتمام به سرنوشت امت در دوره بلافزون آخرالزمانی، کدام راه سوم را باید انتخاب کرد؟ سوریه، یمن، عراق، ایران، توطئه های دشمن، نفوذ تا قلب دولت جمهوری اسلامی، فتنه بانکها، بی عملی مسئولین، غفلت مردم... الأمان الأمان من جور الزمان... شما که بارتان را بسته اید، اطمینان و آرامش تان قابل فهم است اما ما نوپایان و بین راهی ها چه کنیم در این دوران؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله پس از سال ها چهره ی باطل که در زیر پوشش های مختلف پنهان شده بود در حال ظهور است، و حق به زیبایی در دهه های اخیر در حال به میان آمدن می باشد و ملت ها پاداش پایداری خود را در مقابل باطل به مرور دریافت خواهند کرد. روح مدرنیته و استکبار در رسواترین شکل پرده را کنار زده و به طور مستقیم به صحنه آمده و همیشه سقوط تمدن ها با انحطاط آن ها شروع می شود که با یک نوع افراطی گری همراه بوده است. ملاحظه کنید چگونه در این سال ها خداوند اراده کرده است تا شیعه در حرکت میلیونی خود در «اربعین» تاریخ جدیدی را بگشاید و بی حساب نیست که شما در زیارت حضرت سیدالشهداء «علیه السلام» خطاب به آن حضرت اظهار می دارید: «بکم فتح الله و بکم یختم». یعنی اگر فتحی در تاریخ واقع شود به نور حسین «علیه السلام» و ذیل وجود مقدس آن حضرت واقع می شود و اگر بنا است پرونده های بسته شود و تاریخی به انتها برسد به نور آن حضرت انجام می گیرد. و امروز ما به نور حسین «علیه السلام» شاهد بسته شدن تاریخی هستیم که ۴۰۰ سال زندگی زمینی بشر را از عالم قدس و معنویت منقطع کرد. موفق باشید